

Het terroriseren van politiek protest

Dit nummer van de *Observant* is gewijd aan het terroriseren van politiek protest. De eindredacteur antwoordde terstond dat het criminalisering van politiek protest moet zijn, terrorisering kan niet. Taal is vaak verhullend en de vraag is wat er bedoeld wordt met 'terroriseren van politiek protest'. Aan de andere kant is de titel zo duidelijk dat iedereen begrijpt wat er mee bedoeld wordt.

Redacteur David Shariatmadari van *The Guardian* [01—10-14] formuleert het als volgt: *'Neither can anyone 'crush' terror, or wage war on it. Those who use this kind of language to describe their actions – just as those who tell us they're creating an 'Islamic State' – will in fact be doing something very different. It's our task to peer out from under the net of language and work out what.'* Hij begon zijn artikel met het woord 'state' dat wordt gehanteerd door IS, maar eindigt bij de oorlog tegen de terreur. Zijn verhaal gaat over het gebruik van taal en wat voor effect dat kan hebben op de realiteit, maar het gaat ook over wat taal zegt over de bedoelingen van groepen en staten/overheden.

Het terroriseren van protest gaat vooral over de rol van de staat ten aanzien van buitenparlementaire activiteiten. Acties die steeds vaker in het spectrum van radicaal, extreem of terreur geplaatst worden. Daarom wordt hier bewust niet het woord criminalisering gebruikt. In wezen worden deze acties ook niet gecriminaliseerd, de mensen die gebruik willen maken van hun grondrechten worden geïntimideerd. Althans, zo ervaren zij het de eerste keer, maar gaandeweg worden ze wel degelijk geterroriseerd.

Het lijkt heel normaal, je bent politiek actief dus je wordt benaderd door politie en/of inlichtingendiensten. Er wordt een persoonsdossier van je aangelegd, je belandt in de elektronische kaartenbak activisme/extremisme/terrorisme, er wordt genoteerd wanneer je op grond van je grondrechten je stem laat horen, alles wat de staat ziet wordt vastgelegd. Dit is niet criminaliseren aangezien het hier niet langer gaat om een verdenking, dat stadium ben je al voorbij op het moment dat je politiek actief wordt.

Nee, het is het terroriseren van burgers door de overheid aangezien je niet meer verdachte bent maar al het stempel activist/radicaal/extremist/terrorist draagt. Het feit dat de woorden activist, radicaal, extremist en terrorist door elkaar worden gebruikt door de overheid zegt veel over het denken van de staat. Het zegt ook iets over de omgang van de staat met grondrechten van haar burgers.

In het artikel 'Doelgroep monitoring: politiek protest' wordt nader ingegaan op de profilering van 'activisten en extremisten/terroristen' door de politie. In deze *Observant* geen verhalen over moslimjongeren, dat doen we bewust. De behandeling van moslimjongeren vertoont veel overeenkomsten met de wijze waarop de politieke activisten die in deze nieuwsbrief aan bod komen, worden bejegend door de staat. Moslimjongeren worden echter geterroriseerd op een ander, zo niet hoger/dieper niveau en er is meer onderzoek voor nodig om dat te duiden en bloot te leggen.

Het terroriseren van politiek protest grijpt in die zin terug op de verwijzing van Shariatmadari naar de oorlog tegen de terreur. Wat wordt daar mee bedoeld? In het artikel 'De jihadistische angstvisioenen van de NCTV' wordt de verwijzing naar die oorlog ontleed. Wat zegt de overheid eigenlijk over de dreiging die al dan niet beperkt of substantieel is, over welke dreiging hebben we het eigenlijk? In het artikel worden de DTN's (Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland) van de afgelopen tien jaar naast elkaar gelegd. Wat is de gedachtegang van de dienst Nationaal Coördinator Terrorisme en Veiligheid (NCTV), wat is hun verhaal, de argumentatie of is het allemaal een brij?

Dit laatste komt weer terug in het artikel 'Dreigingsbeeld diarree' waarin de woordenschat van de ambtenaren van Veiligheid en Justitie aan bod komt. De diarree is geanalyseerd aan de hand van het turven van woorden in de diverse dreigingsbeelden. Woorden als extremisme, activisme, radicalisme, terrorisme, maar ook kan, kunnen, mogelijk en toegenomen. Woorden die niet alleen veel zeggen over het denken van het apparaat 'veiligheid en justitie', een woordencombinatie die een onmogelijke rechtsstatelijke samenhang laat zien, maar ook over trends in dreigingsbeelden, verloop van gebruikte termen, de psyche van de schrijvende ambtenaar, de politiek gesteldheid van de coördinator.

Het artikel 'De terreurambtenaar van de NCTV' gaat over die coördinator. De huidige terrorisme 'tsaar' Dick Schoof is alles behalve een neutrale persoon, eerder een politieke benoeming in maart 2013. Een man die in zijn tijd bij de IND (Immigratie en Naturalisatie Dienst) heeft laten zien zeer hardvochtig te zijn.

De rest van de *Observant* is gevuld met verhalen van mensen die in de 21ste eeuw nog het lef hebben de straat op te gaan, hun mening wensen te verkondigen en op allerlei wijzen geterroriseerd worden. Over demonstreren tegen de kroning, tegen Maxima, voor en tijdens de NSS, tegen de beschietingen van Gaza, tegen politiegeweld, tegen fascistten, tegen de NAM/Shell, en andere casussen.

Terrorisering van politiek protest zie je terug op allerlei niveaus. In de cel als je geen kant meer uit kunt, voor een legitiem protest, onderweg naar een demonstratie, tegen familieleden van je, ter intimidatie van mede-activisten. De overheid wil graag laten zien dat je in de gaten wordt gehouden, dat de staat alom aanwezig is.

De Rosa Luxemburg Stiftung publiceerde in 2010 de bundel *'Prevent and Tame. Protest under (Self)Control'*. De titel geeft aan hoe preventie en het temmen van protest samengaan, maar vooral dat controle en zelfcontrole in directe wisselwerking met elkaar staan. Het terroriseren van politiek protest leidt daarom tot een mechanisme waarbij buitenparlementair protest snel verhardt wat dan automatisch weer leidt tot verdere terrorisering.

Die terrorisering wordt steeds meer in wetgeving en beeldvorming vastgelegd (wij-zij denken) en in de praktijk uitgeoefend. 'Activisten/radicalen/extremisten/terroristen' worden vaak verweten de wereld in goed en slecht te scheiden, maar uiteindelijk zijn niet zij het die dat doen, maar overheden, politici en hun functionarissen die politiek protest terroriseren.

Buro Jansen & Janssen

Bijlagen

http://www.burojansen.nl/artikelen_item.php?id=441

http://www.burojansen.nl/artikelen_item.php?id=408

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/politieictdemonstrantisterroristbijlage.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/StandaardInformatieinwinenverzamelplanmadrid0311.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InformatiestrategieMadrid0311.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InwinplanIster2005.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InformatiestrategieIster2005.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InwinplanIsterAanvulling2008.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InformatiestrategieActivismeExtremismeenInteretnischeincidenten.pdf>

<http://respubca.home.xs4all.nl/pdf/InwinplanActivismeExtremismeenInteretnischeincidentenenbijlage.pdf>